

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

inter latrones medius ponitur. Art. LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

imitari magis fructuosum, quam vt inimicis nostris compatiamur? quia se Ergo inimici
magis redunt, quam nos: imo nobis si volumus, ad patientia coronam pro-
moto quibusque modo quisque
ficiunt. Oremusque pro eis, non detrahendo, aut malum reddendo vindici-
cemos nos: sed excusando, benefaciendo, nos humiliando vincamus & e-
molliamus malitiam eorum vel iram, vt simus filii Dei (sicut Christus ver-
bo prædicauit, & exemplo semper monstrauit) qui solem suum eripit super
lumen & malum, & pluit super infios & iniustos.

Halm. 7.
Matth. 5.
Lucas 6.VI
21

IESVS IN CRUCE LEVATUR.

Articulus LII.

Crucifixum Dominum, & sic ut cordam extensem clamoribus & tumultu in aera cum cruce eleuarunt, vt ab omnibus posset videri, ab omnibus subsannari. Scribitur autem à quibusdam crucem fuisse, in foraminis parato sic immisquam, vt in altum leuaretur, & incidere violenter, & impetuose permitteretur: ob hocque omnibus membris crucifixi Domini concussis, omnibus vulneribus & pœnis renouatis, & ampliatis sanguinem copiosius profluxisse.

Cogitare conuenit hic quantum dolorem Domino intulit crucipenden-
tia talis, dum tota moles corporis tribus duntaxat clavis sustentaretur, &
sine refrigerio, sine doloris interpolatione, sine requie Dominus esset. Nam
si manibus parcere voluisset pedes tanto maiorem ferabant dolorem, quan-
to vii durius clavo inniti oportuisset. Si pedibus relenamen præstare volu-
isset, manus tanto acriori distendebantur dolore, qua toram corporis mo-
lem duobus clavis hærentes, portabant. Nec etiam capiti ullam poterat
præstare requiem spinis obsito, quounque se vertebat, quounque reclina-
bat spinæ motæ acris pungebant. Itaque nullum refrigerium, sed conti-
nuus cruciatus Domino fuit. Accipiamus hic occasionem rogandi Domi-
num, & toto posse ad hoc nitamur, vt à terra, id est, à terrenis actibus cum
Christo leuemur, vt tota cogitatio nostra, affectio, locutio, amor & conuer-
satio sit in cruce: imo in Christo, vt in vulneribus eius habitemus, quam a-
lienari à corpore, & mundo mortui nihil sciamus, nisi Deum, nisi in quan-
tum corporalis necessitas, obedientia vel fraterna charitas, mandant.

IESVS INTER LATRONES MEDIUS
ponitur. Articulus LIII.

Cruixierunt autem cum Domino Iesu etiam duos alios latrones, unum à de-
xtris, & alium à sinistris: vt iam ante dictum est, medium autem Iesum, cu-
pientes per hæc Domini innocentiam infamare, vt quia mortis cau-
sum non habebat, ex hoc saltē spectaculo, malis peior iudicaretur, & his
quibus iunctus erat in supplicio, socius fuisse crederetur, & magister facino-
ris: & ideo in medio quasi capitaneus & princeps latronum crucifixus est.
Et impleræ est scriptura, que dicit: Et cum iniquis deputatus es. Docemur autem
hinc patientiam habere, si quid contra famam nostram quandoque machi-
natur mali homines, exemplo Christi. O quam longè fuit ipse à facto, cu-
ios tamen infamiam sustinuit. Nos tamen nunquam à culpa ieiunium in-
juriam sustinemus, quia etsi hanc, quam sustinemus infamiam aut iniuriam,

Leuati cum
Christo in
cruce quo-
modo mysti-
ce debeam?

QQ 3 non

310 IOAN. LANS. CARTHVS. SERMONES
non ex ea, quæ nobis iniuste imponitur, culpa meruiimus, tamen vel alia
dignè incidimus: ideo nunquam sumus omnino innocentes.

I E S V S T I T V L O F V I T S I G N A .

tus. Articulus LIII.

Titulus eur
cruci Iesu su
perpositus
fuerit.

Mos fuit Romanis, dominatorum causam super crucem scribere, ut
legerent p̄faterentes. Hoc tamen forsitan non omnibus sicut, sed
malefactoribus insignibus. Vnde & super crucem Domini Iesu in-
lum, causam crucifixionis continentem ponit petierunt, & obtinuerunt la-
dei, & non super larronum cum eo crucifixorum, in omnibus querentes
infamari innocentissimum Dominum. Scriptus autem & titulum Pilatus &
fuit super crucem. Erat autem scriptum: *Hic est Iesu Nazarenus rex Iudeorum.* Hoc
ergo titulum legerunt multi Iudeorum: quia prop̄ cuius aitem erat locum, ubi crucifix
est Iesu. Et erat scriptum Hebreæ, Graec & Latine. Scriptis ergo, inquit Evan-
gelistæ, Pilatus, sed non sicut ipsi volebant titulum, & super crucem Domini
Iesu ponit fecit. Iesu de Nazareth rex Iudeorum. Iudei legentes hunc titulum,
ad sui confusione iudicabant scriptum, (vt scilicet crucifixus esse,
quia erat rex Iudeorum) ideo corrigerent tentabant. Dicebant ergo Pilato
Pontifices Iudeorum, *Noli scribere, Rex Iudeorum,* id est, quod sit rex Iudeo-
rum, vel ideo crucifixus sit, quia sit rex Iudeorum, quia hoc esset ei aliquis
honor, & nobis confusio: Sed scribe, quia ipse dixit, *Rex sum Iudeorum,* id est,
quia se exhibuit regni inuasorem, & temerarie, cum non sit, regem se nomi-
nauit: ideo ut tyrannus crucifixus sit. Pilatus autem licet tituli mysterium
nesciret, nec veritatem intelligeret, tamen Deo sic ordinante, & in corden-
cientis disponente, mutare noluit, *Respondit Pilatus, Quod scripsi, scripsi,* id est,
hoc ratum & fixum manebit, quia verum est, per hoc notatur diuinitus fu-
isse procuratum, vt talis titulus super caput eius poneretur, vt per hoc Iudei
agnoscerent, quod nec occidendo facere potuerunt vt cum regem non habe-
rent. Vnde iste titulus immutabilis fuit, non quia Pilatus scripsit, sed quia
Dominus ipsem dixit. Rex sum Iudeorum. Et habat populus expectans. Do-
cumentum hic habemus, vt quantumcumque à diabolo visibiliter vel invi-
sibiliter impugnamur, hunc titulum ei opponamus: quia eneruat vires eius,
& ipsum permaximè fugat, vt habetur ex certis reuelationibus. Item hic
discimus, quod non est consilium contra Deum, non est sapientia contra
Dominum: quia licet multa facerent Iudei, & quicquid possent, tarent,
vt non rex Iudeorum, vel Christus diceretur: Dominus Iesu: tamen vel-
lent, nollent etiam à gentibus & à iudice confitebatur, & scriberetur rex lu-
dorum, sicut verum fuit. Item hic discimus. Si quandoq; veritas impugna-
tur, & coprimitur ad tēpus, tamen nouissimè & finaliter pravalet & clarescat.

I E S V V E S T I M E N T A P A R-

tiuntur. Articulus LV.

Matth. 7.
Marc. 15.
Luc. 23.
Ioan. 19.

Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt, & diuiserunt vestimenta eius,
sortem mittentes super eum, quis quid tolleret. Et fecerunt quatuor partes: un-
cuique militi partem. Est ergo verborum sensus, quod quum milites
crucifixissent Dominum, diuiserunt inter se vestimenta eius, facientes qua-
tuor partes, cuilibet suam partem. Et tunicam, quam non diuiserunt, sed
miserunt pro ea sortem, cuius esset futura: quia inconstans erat, more pauperum